

dog en Selsølg, at man først spørger om, hvor Meget der er opparet til ham ved den Selvpensionering, som er fremkommen derved, at man har sat Lønnen noget højere og paalagt Vedkommende, at der skal indeholdes 5 pCt. deraf. Derom har man, som sagt, ingen Oplysning, og man har ikke taget Hensyn dertil ved det Forslag, der er stillet. Det er disse to Ting i Forening, som have bevæget Udvalget — og jeg deler dets Anskuelse — til at foretage en større Nedsættelse paa dette Punkt end sædvanligt. Blev der lagt 25 Aar til Grund, vilde der allerede gaa 2—300 Kr. fra, og Selvpensioneringen maa ogsaa fraregnes. Dernæst maatte der efter alle hidtil fulgte Regler finde en Afrunding Sted nedad, eftersom der ikke nogen- sinde i slige Tilfælde tilstaaes en ligesaa høj Understøttelse som den Sum, Vedkommende vilde have faaet som Pension. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Amtsdyrlæger tør jeg maaske gjøre opmærksom paa, at Amtsgrensens er meget uheldig netop for det Diemed, her er Tale om, thi Centra, Midtpunkterne for Omsetningen af Kreaturerne, ere selsølgelig de større Kjøbstæder og større Pladser, og de ligge som bekendt meget almindelig lige op til Amtsgrensens, have deres Dpland paa begge Sider deraf. Indræder der altsaa uheldige Omstændigheder, Sygdomstilfælde, Epidemier, som ytre sig i Omegnen af en saadan større Plads, vilde de jo meget let udbredes til begge Sider omkring den paagældende Kjøbstad, altsaa gribe ind i to Amter, og maa altsaa bestandig behandles af to Amtsdyrlæger, medens det Naturlige vilde være, at Sygdommen kom under en samlet Behandling. Det er dette, som vil kunne opnaaes, naar man udsender Mænd til saadanne Pladser, naar epidemiske Tilfælde indtræde, og der i det Hele taget er Marsag til at bringe Foranstaltninger til Anvendelse i Almindelighed; men der vil da ikke være Noget for Amtsdylægen særlig at gjøre. Det er kun i saadanne mere extraordinære Tilfælde, at der vil være Noget for ham at gjøre; men dette vil, som sagt, bedre kunne tilfredsstilles ved Mænd, som ikke ere knyttede til bestemte Amter. — Jeg har ligesom det øvrige Udvalg været med til at stille et Forslag om Nedsættelsen af en Kommission til Undersøgelsen af Nødhavne i Skagerak og det nordlige Kattegat samt ved Bornholm. Jeg tror, det maa erkjendes for et heldigt Tillæg til dette Forslag fra ifjor, at Bornholm er kommen med. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem fra Bornholms Amts 2den Valgfreds (Dam) i Vigtigheden af en Nødhavn paa Bornholm, og uden at skulle gaa nærmere ind paa Enkelthederne i de forøvrigt interessante Oplysninger, som det ærede Medlem anførte her, vil jeg sige, at jeg i Grundtrækkene kan slutte mig til de af ham fremførte Bemærkninger. — Hvad Spørgsmaalet om en Nødhavn ved det nordlige Jylland angaar, saa tror jeg ikke, at der er nogen særlig

Marsag for det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgfreds (S. C. Nyholm) til at fastholde sit Forslag. Jeg opfatter Betegnelsen „det nordlige Kattegat“ saaledes, at Grændsen for det nordlige Kattegat fornuftigvis maa tænkes at være dragen over Nordkysten af Halsøen Mols, og saa vil man komme langt Sønden for det Punkt, som det ærede Medlem betegner. — Derfor det ærede Medlem med sit Forslag vil betegne en Grænse — det synes at ligge dert — saa trækker han den for nordlig efter min Opfattelse, idet nemlig det, som han tilfigter efter sit Forslag, vil komme ind under Udvalgets Forslag, naar det forstås paa den omtalte Maade, og jeg tror ikke, det fornuftigvis kan forstås paa anden Maade. Noget Andet vilde det være, dersom man ved Forslaget særlig havde udpeget Hals eller Indløbet til Limfjorden til Nødhavn, men det tror jeg, at Sagen er altså lidet forbedret til, at man kan gjøre. Overhovedet betragter jeg Spørgsmaalet om en Nødhavn i Kattegattet som mindre paatrængende, eftersom Stemningen jo er for at anlægge en Havn ved Frederikshavn, og jeg troede, at det ærede Medlem vilde nøies dermed iaar og ikke tillige vilde forlange en Nødhavn ved Hals. Det maa jo imidlertid vistnok i Almindelighed antages, at naar der bliver anlagt en Havn ved Frederikshavn i den Udstrækning, som nu er foreslaet — selv om det ikke vil blive af saa stor en Udstrækning, som foreslaet ifjor — vil der være mindre Fornødenhed for at anlægge en Nødhavn i det nordlige Kattegat, især naar der kommer en Nødhavn ved Hirtshals, hvortil der ganske sikkert er større Trang end til en Nødhavn ved det nordlige Kattegat. Der kunde forøvrigt ogsaa være Spørgsmaal om, naar der nu bliver anlagt en Nødhavn ved Hirtshals, om man saa ikke ved Kattegat skulde vælge Fornæs ved Nordspidsen af Mols, ja der kunde endog saa blive Spørgsmaal, om man ikke skulde lægge den noget sydligere. Endelig kunde der jo ogsaa være Spørgsmaal, naar man vilde give det nordlige Kattegat en endnu større Udstrækning og regne det til Store Bælt, altsaa regne Østersøen for det sydlige Kattegat, om at anlægge en Nødhavn ved Halskov, hvad der maaske nok kunde være nogen Marsag til. Men, som sagt, jeg mener, at de to Punkter, hvor der nærmest maatte blive Tale om en Nødhavn, er Næs og Hirtshals.

Bertelsen: Forinden denne Forhandling slutter, maa jeg tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger. Et Mindretal har under Nr. 25 stillet Forslag om at negte 3,000 Kr. til Redaktør Frederiksen til Forsøg med Dykning af Maltbyg. Jeg er noget i Tvivl om, hvorledes jeg skal stille mig til dette Forslag, da Betænkningen i saa Henseende ikke oplyser Meget, idet den indskrænker sig til at udtale, at et Mindretal